

IN XPI NOMINE. INCIPIT
VITA SCI AC BEATISSIMI PA
TRONI NRI MARTINI EPI
ATQUE CONFESSORIS.

Igitur martinus sabariae pannoniorum
oppido oriundus fuit. sed intra italiam
ticini alitus est. parentib; secundū seti
dignitatem non infimis gentilibus tam;
patere eius miles primū. post tribūnus mili
tū fuit; Ipse armatam militiam in adoler
centia secutus. Inter scolares alar sub rege
constantio. deinde sub iuliano caesare mili
tauit; Non tamen sponte. quia primis fere ab
annis diuinā potius seruitutē sacra in lū
tris pueri spirauit infantia; Nam cū esset
annorū decem. inuitis parentib; ad eccliam
confūgit. seque cati cum inū fieri postulauit;
Mox mirum in modum totus in di opere con
uersus. Cum esset annorū duodecim heremū

de alio senserim? Non refugim? aut.
ut si qui ei modi sunt. nos quoq; cū tali
uiro oderant; Illud facile confido. om
nib; scir? opusculū istud gratū fore;
Dec&ero. si qui hec infidelit? legerit!
ipse peccabit. Ego mihi conscius sum.
mererum fide & amore xpī impulsus
ut scriberem manifesta exposuisse uera
dixisse. paratūq; ut spero habebit
ad o? praemium. non quicumq; legerit.
sed quicumque crediderit.
EXPLICIT LIBER PRIMUS.

**INCIPIT EPISTOLA SEVERI ADEY
SEBIU? PRM POST EA EPISCOPU?.**
Hesternadie cum ad me pleriq; mona
chi uenissent. inter fabularū iuger lon
gumq; sermonē mentio incidit libelli
mei. quē de uita beati uiri martini
uixidi. studio seq; eū multir? legi liben

tissime audiebam; Interea indicatur
mihi dixisse quendam malo spū susci-
tatum cur martinus qui mortuor susci-
tasset flammā domib; depulisset. ipse
nup adustus incendio periculose fuisse
obnoxius passioni; Quidam qui quis
est miserum, iudaeorum in uerbis eius
p̄fidiam & dicta cognoscim. qui in crū-
ce positum dñm his uerbis increpabāt,
Alior saluor fecit. seipsum saluū facere
non potest; Uere plane iste qui cūq; ē
nullis temporib; natur ēē. & in dñm hāc
uoce dicere potuisset. qui simili sc̄m dñi
blasphemac exemplo; Quid ergo quis
quis ē? Martinus ideo non potens ideo
non sc̄r. quia est periclitatur incendio;
Obeatum & p̄ om̄a similem apostolis & iā
in hircō uittur uirū. Nempe hoc & de pau-
lo gentilescum uiperam om̄or dirisset

liberi sunt. & quod inexpugnabili uirtute
aduersum omnia fundatur steterit.

XVII. Vbi postumianus ait. ego quo ad uiuam
& apiam aegypti monachos predicabo.
laudabo anachoritas. mirabor heremitas.
martinum semper exequam. non illi ego audeo
monachorum certe non episcoporum que
piam comparare. ^{monachorum}

XVIII. Postumianus se uero ait. tu potius ut de
sidero residua martini opera contexe qua
te praeterisse professus es. At iller respondit.
arbitror rectius istud a gallo esse poscen
dum. & cetera quae secuntur.

XXX. Gallus respondit licet impar sim tanto
oneri tamen praelatus apostumiano oboe
dientiae cogor exemplis ut munus istud
quod imponis non recusem. Gallus
EXPLICIT CAPITULATIO.

INCIPIT DIALOGUS SEVERI.

Cum in unum locum ego & gallus noster
conuenissemus. uir mihi & propter martini
memoriam. & illius discipuli enumerat.
& propter merita carissimam. Intuenit nobis
postumianus meus. nostri causaaboriente
quo se ante triennium patriam relinqueret
contulerat regressus complexi hominem
amantissimum. ex oculis atque genua & peder
eius. Cum uno atque altero spatio obstupe
facti inuicem flentes ^{pre}gaudio deambular
semus. lectis in terram ciliis confestimur.
Tum prior postumianus me intuens. cum inquit
essem in remotis aegypti libuit ut ad mare
usque procederem. nauem illic onerariam
offendi. quae cum mercibus. narbonam peruenire
solueret parabat. Eadem noctem mihi in so
nis ad stare uisus es. & in ista me manu tra
here. ut nauem illam conscenderem. mox